

Kat. Komp.
39876

I

Mag. Sl. Dr. P

Odpusty od Czie S. Klemensa
XIII. Papeza Koronkowi i 12.
benedykcyjowemu a dwolu innym
kanonikom: St. Jana Kant.
i s. d. prozostone r. 1767.

THEOLOGIA.

N. 2220

ODPUSTY
Od
OYCA SWIĘTEGO
KLEMENSA XIII.
PAPIEZA,

Kronkom Rozańcom Krzyżykom,
y Metalikom, benedykowanym,
z okoliczności Kanonizacyi Świętych
JANA KANTEGO, Kapłana Swiec-
kiego; JOZEFA KALASAN TEGO
Fundatora Zakonu Szkół Pobożnych;
JOZEFA z KOPERTYNU Kapłana
Zakonu S. Franciszka OO. Minory-
tow Konwentualnych; HIERONI-
MA EMILIANI Fundatora Zgro-
madzenia Somafzkow; SERAFINA
da Monte Granaro, rzeczzonego *d'A-*
scoli, Braciszka Zakonu OO. Kapucy-
now; y JOANNY FRANCISZKI
FREMIOT de CHANTAL Fun-
datorki Panien Zakonnych
Wizytek.

POZWOLONE

R. P. 1767.

K Tokolwiek zwykł będzie odmawiać przy-
najmniey raz w tydzień Koronkę o Pa-
nu JEZUSIE lub o Nayswiętszey Pannie,
lub Rozaniec, albo iednę jego cząstkę, lub Pa-
cierze Kapłańskie, albo Godziny o Matce Bo-
skiej, lub za umarłych, lub też Siedm Piał-
mow pokutnych albo Gradualnych, albo przy-
najmniey Łędzie miał zwyczaj nauczać
Nauki Chrześciańskiej, albo nawiedzać wię-
źnie, lub chore w szpitalach, lub zastępować
potrzeby ubogich, albo słuchać Mszy Świę-
tey, lub będąc Kapłanem onęz odprawiać ie-
żeli szczerze żałując za grzechy swe będzie
się spowiadał przed Kapłanem od Biskupa
własnego approbowanym, y przyimie S.
Kommunią ktoregokolwiek dnia z niżej wy-
rażonych, to iest w Boże Narodzenie, w Trzy
Krole. w Wielkanoc, w Wniebowstąpienie
Páńskie, w Zielone Świątki, w S. Troyce,
y w Ciała Páńskiego Święto, w Święta O-
czyszczenia, Zwiastowania, y Narodzenia
Młtki Boskiej; w Narodzenie S. Jana Chrzci-
ciela; w Święta SS. Apostołów Piotra y Pa-
wła, Jędrzeia, Jacoba, Jana, Tomasz, Fili-
pa y Jakoba, Bartłomieia, Mateusza, Szy-
mona y Judy, Macieia lub też w Święta S.
Jozefa Oblubieńca Matki Boskiej, lub w
dzień Każdego z Świętych świeżo Kanoni-
zowanych, lub w dzień ktoregokolwiek Świę-
tego; y będzie prosił nabożnie Pana Boga za
wyko-

39826

I 6

wykorzenie Kacerstw y pomnozenie, Wiary Świętey Katolickiey, za pokoy y zgodę Panow Chrześciańskich, y za inne potrzeby Kosciola Świętego dostąpi *Zupełnego Odpustu*, y odpużczenia iwych grzechow.

Kto będzie poscił w wigilię do ktoregokolwiek wiczegulności z rzeczonych Świętych, y będzie się spowiadał y kominikował w Jch Święto modląc się iako wyżej za każdym razem dostąpi *Zupełnego Odpustu*.

Kto żałując za grzechy swe z postanowieniem poprawy życia, odwiedzi w iednym dniu Siedm Kosciolow podług swego upodobania, agdzie Siedmiu nie maż Kosciolow, tyle ile się ich znayduie, gdzie zas ieden izcześnie jest, gdy odwiedzi w iżyłkie w nim Ołtarze modląc się podobnie za wykorzenie Kacerstw &c. raz wrok dostąpi takiego odpustu, iak gdyby odwiedził Siedm Kosciolow w Rzymie.

Kto będzie rozpamiętywał nabożnie iakową tajemnicę Męki Pańskiey, y na iey użanowanie pocałue sercem pokornym Siedm razy ziemię, dnia tego dostąpi odpustu nadanego *Scalæ Sanctæ*, a to raz tylko w Rok.

Kto uczyni akt skruchy y żalu za grzechy swoje z statecznym przedsięwzięciem poprawy życia, lub się będzie ćwiczył w iakowey cności naśladowiac rzeczonych Świętych,

za każdym razem dostąpi odpustu *Siedm lat*
y tyleż Kwadragen.

Kto będzie czytał lub słuchał czytającego iakowy rozdział żywota rzeczonych Świętych, albo odwiedził Ołtarz, lub część wyrządziłch Obrazowi modląc się za podwyższenie Kościoła Świętego, za nawrocenie grzeszników, dostąpi za każdym razem *sto dni Odpustu.*

Kto da jałmużnę ubogim, lub ich nauczać będzie, albo innym każe nauczać w rzeczach do wiary y dobrych obyczajów należących, za każdym razem dostąpi *sto dni Odpustu.*

Ktokolwiek ćwiczyć się będzie w Nabożeństwie do Najswiętszego Sakramentu Ołtarza, lub do Matki Boskiej, rozpamiętując tę tajemnicę y dobrodzieystwa, które się z niey na nas zlewają; lub też ubolewając nad boleściami które Matka Boska uczuła z męki y śmierci Syna swojego, lub innym sposobem wyrządzając część Najswiętszemu Sakramentowi, y modląc się za potrzeby Kościoła Świętego, za każdym razem dostąpi *sto dni Odpustu.*

Kto nadzwon iakiego Kościoła zrana, w wieczor y wpołudnie odmowi nabożnie zwykłą Modlitwę *Anioł Pański &c.* lub tey nie umiejąc iedno *Oycze nasz y Pozdrowienie Anielskie*, lub podobnie gdy dzwonia za umarłych

marłych jeżeli odmowi Psalm *Z głębokości*
a nie umiejąc tego Psalmu, gdy odmowi ie-
dno *Oycze nasz y Pozdrowienie Anielskie* do-
stąpi *do dni Odpustu*.

Kto znaydując się w Rzymie, lub w ie-
go okolicy na mil 20. dla sprawiedliwej
przeszkody nie mogąc być przytomnym na
uroczystej benedykcji, którą Oyciec Świę-
ty zwykł dawać w Wielkanoc y w Niebo-
wstąpienie Pańskie. jeżeli spowiadawszy się
y Komunikowawszy będzie się modlił za
wykorzenie Kacerstw &c. dostąpi Od-
pustu iak gdyby był przytomnym. Tako-
wegoż Odpustu wzajemnie dostąpi, y ten
ktory nie będzie ani w Rzymie, ani wiego
Powiecie, bądź gdziekolwiek się będzie
znaydował, by też nie był zatrudniony, czy-
niąc to co się wyżej wyraziło.

Ktokolwiek przy zgonie życia będzie
Bogu nabożnie polecał swę duszę wzywając
usty a przynajmniey sercem. Najswięt-
sze imię JEZUS. żałując szczerze za grze-
chy, y iako wyżej spowiadawszy się y Kom-
munikowawszy, a niemogąc do tego przysć,
przynajmniey skruszony dostąpi odpuszcze-
nia wszystkich grzechow y *Zupełnego Od-
pustu*.

Każden z rzeczonych Odpustow może
być ofiarowany na ratunek dusz w Czystcu zo-
stających.

Dla dostąpienia rzeczonych Odpustów
dofvc mieć Koronkę lub metalik albo Krzy-
żyk benedykowany od Oycy Świętego z ty-
miz Odpustami, lub też benedykowany od
tych ktorzy od samego Oycy Świętego mają
nato wyraźne pozwolenie, zachowując się
podług wyrażonego przepisania, by też takowe
modlitwy powinien z obowiązku odmawiać.

Rozkazuje Oycieć Święty ażeby wro-
zdawaniu y używaniu tych Koronek metalik-
kow &c. Zachowany był Dekret szczęśli-
wey pamięci Alexandra VII. Papierza dru-
kowany dnia 6. Lutego 1657. to jest iż
metaliki, Koronki &c. benedykowane z
wzżey wyrażonemi Odpustami nie mogą
służyc tylko tym Osobom, ktorym będą po-
zwolone, lub tym ktorym od Osob mających
rozdawania innym pozwolenie, z pierwizey
ręki będą dane, iż nie mogą bydź pożyczane
innym, ani też darem darowane, inaczey
tracą Odpusty ktore mają, a utraciwszy raz
ie, na ich mieysce nie mogą bydź inne na-
dane.

Swa Świętobliwość zakazuje, ażeby na
innym mieyscu procz Rzymu Odpusty te nie
były drukowane bez wyrażonego pozwolenia
Świętey Kongregacyi Odpustow.

*Stefan Borgia † Sekretarz
Świętey Kongregacyi Odpustow.*

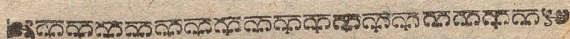
w Rzymie w Drukarni Wielebney Kamery
Apostelskiej, MDCCLXVII.

Ninieysza Kopia wyięta iest z Oryginalnego Au-
tentyku, ktoren się chowa w Sekretaryi Świę-
tey, Kongregacyi Odpustow y znim Kollacyono-
wana zgadza się słowo w słowo. Nadto też Święta
Kongregacya nad Odpustami y Świętymi Reli-
kwiami prełożona, daie pozwolenie Arcy-Bisku-
pom y Biskupom Korony Polskiey, tudzież Rekto-
rowi Akademii Krakowskiey ninieyszy użyczenia
Odpustu Registr za Rzymem wiakimkolwiek ie-
zyku przedrukowania. Dano w Rzymie Sekreta-
ryi Świętey Kongregacyi Odpustow Dnia pier-
wszego Wrzesnia. 1767.

*S. Borgia Świętey
Kongregacyi Odpu-
stow Sekretarz.*

Z audyencyi Oycà Świętego Dnia
pięrnwszego Wrzesnia. 1767.

NA pokorne proźby *Antoniego Załędzio-
wskiego* Kanonika Kościoła Katedralnego
Krakowskiego iako sprawy Kanonizacyi
S. JANA KANTEGO Postulatora. Nay-
świętobliwszy Oyciecy Pan nasz KLEMENS
Papież XIII. Łaskawie nakłoniony pozwo-
lił Rektorom, Ex-Rektorom, Magistrum,
Doktorom Pisma Świętego y oboyga Prawa,
tudzież Doktorom y Magistrum ponizszych
nauk y innym iakimkolwiek stopniem za-
fzczy-

szczybnym, Licencyatom y Bakalarzom Akademii Krakowskiej byle tylko byli Klerykami władzą benedykowania trzyft: Koronek, lub Krzyżykow, lub metalikow, byle tylko nie były z żelaza, z cyny, z ołowiu, lub inney kruchey materyi łatwo zepsuciu podległej, y onym nadania Odpustow wyrażonych w formule wydanej w Rzymie z Drukarni Wielebney Kamery Apostolskiej, a żeby od kazdego z nich zosobną były rozdawane z okoliczno ci zaś, łey uroczystey sześciu Świętych Kanonizacyi, między ktoremi Święty JAN KANTY Kapłan Swiecki iest policzony. Danow Rzymie z Sekretaryi Świętey Kongregacyi Odpustow.

(**L.S.**)

S. Eorgia Świętey Kongregacyi Odpustow Sekretarz,

Imprimatur

M. JACOBUS MARCISZOWSKI: Canon: Cath: Crac: Academ: RECTOR. mpp.

LITANIA.
O SWIĘTYM JANIE
KANTYM.

KYrye eleyson, Chryste eleyson
Kyrye eleyson.

Chryste uslysz nás, Chryste wyslycháy nás.
Oycze z Niebá Boże, Zmiłuy się nád námi.
Synu Odkupicielu Swiátá Boże, Zmiłuy się
nád námi.

Duchu Swięty Boże, Zmiłuy się nád námi.
Swięta Troycy iedyny Boże Zmiłuy się
nád námi.

Swięty JANIE KANTY.

Miłośniku Męki Páńskicy.

Mężu Chwalebny.

Oycze nayłaskawszy

Káplanie Dobrotliwy.

Wyznawco czci godny.

Sługo Chrystusa JEZUSA:

Do Bogardzice Páńny wielce nábożny.

Duchow Błogostawionych Náśladowco.

Dziedzicu Niebieski:

Polákw Ozdobo.

Mieszkańcze i Obrońco Krákowá.

Wychowány w osobliwey Opiece S. Anny.

Uwielbienie ludu Chrzesciáńskiego.

Pochodnio Cnot gorciąca,

Niewinności Zwierciadło.

Dośkonałości Wzorze.

Swiętńco Boiaźni Bożey.

Modli się za námi.

Modli się za námi.

Przedziś

Przedziwny Cudotworco.
 Wskrzesicielu umarłych.
 Akadémikow utwierdzenie.
 Nauczycielu Pokoju.
 Pochwało Káplánská.
 W Kościele Bożym Swietná Gwiazdo.
 Wzgárdzicielu Swiátá.
 Uškromicielu Ciátá.
 Czártow Zwycięzco.
 Opiekunie naukami się báwiących.
 Nauczycielu nieumiejętnych.
 Swieco páláiąca miłością bliźniego.
 Uzdrawienie Chorych.
 Oycze kármiący Ubogich.
 Ucieczko utrapionych.
 Oswiecenie niewidomych.
 Zywocie umierających.
 Wybawco Więźniów.
 Przyczyńco za grzesznemi przed Bogiem.
 Parcie toniących.
 Strážniku Pielgrzymow.
 Wspomożenie Rodzących.
 Ogłoficielu Sadu Bożego.
 Obrońco i Patryárcho nasz.
 Współmieszkańce Wszystkich Swiętych.
 Grzesznicy, Ciebie prosimy, Wyssłuchy-
 nás KANTY Swięty.
 Abyś nás od wszelkiego nieszczęścia strzedz
 ráczył, Ciebie prosimy Wyssłucháy nás &c.
 Abyś całego Krolestwá, Kościoła i Akadémii
 we wszelkich potrzebách bronić ráczył. Cie-
 bie

Modl się za námi.

Modl się za námi.

bie prosiemy Wyſtucháy nás KANTY S.
Abyś nám pokov, Łaskę, i Zywoť wieczny u-
profić ráczył. Ciebie prosiemy Wyſtuchay:
Baránku Boży. Ktory gładzisz grzechy Swia-
ta, Przepuśc nám Pánie.

Baránku &c. Wyſtucháy nás Pánie.

Baránku &c. Zmiłuy się nád námi.

Chryſte uſtyſz nás, Chryſte wyſtucháy nás.

Kyrye cleyſon. Chryſte cleyſon.

Kyrye cleyſon.

Modl się zá námi Święty JANIE KANTY.
Abyśmy się stáli godnemi obietnic Pana
Chryſtuſowych.

M O D L M Y S I Ę

WSzechmogący Przedwieczny Boże, kto-
rys Świętego JANA KANTEGO Wy-
znawcę Twoiego, á u Ciebie naszego
Opiekuná ráczył sobie wybrać; dáy to pro-
ſiemy, áby od wszelkiey káry ná którąśmy
naszych grzechow sprośnością, słowem, u-
czynkiem y myślą záſłużyli, y czegośmy się
wiadomie y niewiadomie dopuścili, przez
Jego zbawienną przyczynę, także od nie-
przyjaciół wszystkich prześladowania y za-
smucenia ná Duszy y ná ciele wolnemi zosta-
li. Przez Páná Naszego. &c.

MO-

A 5

MODLITWA.

Do Świętego *JANA KANTEGO*
Zarliwego *Męki JEZUSOWER*
Miłośnika.

NArodu Polskiego iedyna Ozdobo Wielki
Krolestwa tego Patronie, chwałetny
Krakowskiej Akademii Doktorze y Pro-
fessorze *JANIE KANTY*, któryś dni wfzysk-
kie życia twoiego, na rozmyślaniu gorzkiej
JEZUSA moiego Męki trawiać iużes Ziemię
Jeruzolimską Krwią Jego Najswiętiza po-
święconą nawiedzał, y onę obfitemi skropił
łzami, iuż odległe do Rzymu odprawował dro-
gą, iuż nocy bezsenne, przed umęczonym *JE-*
ZUSEM, bolejącą Matką Jego przy drzwiach
Wielkiego Krakowskiego Kollegium na Mo-
dlitwie y płaczu ułlawicznym przepędzał y
miłosiernemi samego Zbawiciela y Najs-
świętzey Jego Matki słowami, nie raz po-
cieszony bydz zaśluzyl. Spraw że mi to
przy zyną twoią, proszę Cię abym y ia w
życiu moim częstym rozpamiętywaniem
Naydrożzey Męki *JEZUSA* moiego zaba-
wiał się, w niey tę słodkość ktorąś ty miewał
na Duszy uczul, á potym, z Tobą tam się na
roziaśniał *JEZUSA* twarz wiecznie zapatio-
wał, gdzie Ty teraz zostaiesz z Bogiem y z
nim przemieszkiwasz na wieki Amen.

H Y M N.

O Świętym J A N I E K A N T Y M.

PRzezácna w Polskiey Ozdobo Koronie,
Błogostawiony Nász K A N I Y Patronie.
Miedzy drugiemí słáwly Patronami,
Modl się za námi.

Jáko w swym słońce swietne iest obrocie,
Tak Ty iásnieiesz Kosztowny Kleynocie.
I jako Xiężyc, błýka miedzy swemi,
Swiatly mnieyszemi.

Nie tájne światau od pierwfzey młodosci,
Twe iásne cno y; á przy niewinności.
W Bogu swym serce z myślą utopione,
I zánurzone.

Páłac Mądrości, w Mieście Krákuflowym,
Wiecznie slynący dziełem Jágiellowym.
Ciebie swym zowie nárożnym kámieniem,
I utwierdzeniem.

Mitry Doktorskie i Láury uczone,
Od czystwyh skroni Twoich poświęcone.
Tobą się szczycą, Tobie to przyznaią,
Ze dotąd trwaią.

Trzykroć Láurowym Wiencem ozdobiony,
Jeszcze w śmiertelnym ciele położony.
Nieśmiertelności, do ktorey zmierzales,
Zadátek miales.

Ciebie náprzykład uczonym wydała,
Ręká Niebieská, gdy odmálowała,
Náypierwszy w Tobie wzor doskonałego,
Zyciá nášzego.

Ciało w surowey trzymaless ostrosći,

wizy-

wszystek ná sercu gorzales z miłości.
Miałes to sobie dać pokarm i szaty,
Zá lup bogaty.

Cudzać tak serce nagość przeraziła,
Ze Cię z szat Twoich iawnie obnażyła;
Szatą okryles żebráká w potrzebie,

A BOG zaś Ciebie.

Przeczyta Pánná Twey Swiątobliwosci,
Dała świadectwo, gdy dla twey czystosci.
Wieniec zielonym skronie Twe okryła,
Przyozdobiła.

Miłość gwałtownym pędem ognia swego,
Dodalać skrzydeł do Grobu Pańskiego.
Do zbawiennego zdroju w cudze strony,
Biegles spragniony.

Słodki trud wszelki, słodkąc pracą była,
Ktora Cię z Bogiem twym ściśle łączyła.
A co świat słodzi, miałes w pogárdzeniu,
I w obrzydzeniu.

Nocy strawione ná bogomyślności,
Nie były żądzom Twoim do sytosci.
Tak hoynie łaski gdyć się przychyliło,
Nieboć dawało.

A ztąd głęboką pokorą sámeogo,
Siebie wzgárdziwszy, Swiątá wyniosłego
Zdeptales dumę, máiac pod nogami
Smierć z chorobami.

Słońce Niebieskie gdy w Jásteczkách wschodzi
Gwiazdo sármácká! twe światło zachodzi.
Zwabił w pieluzkách JEZUS Kochanego,
JANA swojego.

Tak

Ták oftry żywót w roskofzy zmienifeś :
A nás teſkliwych Synów zoſtáwifeś.
Drogi Depozyt dájac nám wzłożenie,
Ná utulenie.
Ktorego wonnoſć, iuż wſzyſtek Swiát czuie,
Niebo fię i Kráy Sármácki ráduie.
Gdy ná tve Cudá patrzy známienite,
Swiátu odkryte.
Swiádczą to'wotá i nieugáſzone,
Lámpy nád Grobem Twoim záwiefzone.
Jáko dodáwáſz pomocy káždemu,
Przychodzące mu.
Przymiyże tedy, iuż Polſką Koronę,
Błogoſławiony Kánty, pod obronę,
Gdyż przy Koronie ieſteś położony,
Dlá iej obrony.
Błagay Máieſtát Boſki zágniewány,
Będzie przyczyną Twoią ubłágány.
Przywroc nám pokoy ſłodki, z obfitemi,
Dáry Boſkiemi.
Przybáď ná pomoc tvey Akadémii,
Ktorey Pátronem ieſteś w Sármácyi.
Rácz wziąć pod Twoię obronę Tve Syny,
Oycze Jedyńv
Uproś nám Swiátło prawdziwey Mądroſci,
Abyſmy torem Tvey doſkonáloſci.
Tám gdzie przedwieczna Swiátłość ſwieci
wiecznie, Záſzli beſpiecznie.

MODLITWA.

Do Tegoż Świętego Patrona.

O Wielki y przedziwny przykładzie prawdziwey pokory, i wzgardy próżności światowych S. JANIE KANTY, Doktorze pokoju, y uciszenia sercá w żywocie Chrześciańskim prawy Wzorze y nauczycie' umiłośierdzia y politowania nad nędzą bliźniego. Proszę Cię przez te dary, ktorymi Cię BOG przedziwnie ozdobił abyś się za nami modlił ktorzy w tych niebezpieczeństwach żywota tego doczesnego widzimy się być położonemi: abyśmy w czystości, pokorze, y w miłości Bożey y bliźniego żyjąc, czyстым sumnieniem y przykładem życia pobożnego inszych do dobrego, pociągnęli: a Pána Nászego JEZUSA Chrystusa, przez tegoż samego zasługi, obietnic uczestnikami się stali,

AMEN.

*Życie Świętego JANA Kántego Pátroná Ke-
rony Polskiej y W. X. Litew: Akademii
Krákowskiej Pátryárchy, krotko zebrane,
według porzádku następujących lat.*

Roku Pańskiego 1390.

Dnia 24. Czerwca. W sam dzień uroczyſty S.
JANA Chrzciela w Mieście Kęćach Dyece-
zyi Krákowskiej S. JAN Kánty narodził się z Oycá
Staniſławá, Mátki Anny, ſwiątobliwych, y zacnych
Rodzicow.

R. P. 1413.

S. JAN Kánty powziął Wiarę Świętę, po-
bożności, y pierwſzych nauk początki w Szkole
Fárney Kęćckiej, dla nabycia wyższych umiętno-
ści do Akademii Krákowskiej, (Roku 1346. przez
Kázimierzá Wielkiego Króla Polskiego wyfun-
dowaney) przybył. W poczet czyli Xięgi Studen-
tow uczących się wpisany, za Rektorskich Kzadew
X. M. Staniſławá z Miáſta Szkalmierza. S. Filma
y Práwa Duchownego Lektora.

R. P. 1415.

y 1417. S. JAN Kánty Roku 25. wieku ſwego
pierwſzego Stopniá w Naukach Wyzwolonych y
Filozofii doſtąpił. w R. zaś 27. wieku ſwego, Kuzozofii
Mágiſtrem y Doktorem zoſtał.

R. P. 1432.

y 1432. Urząd pracowity Dziekóná Náuk Filozof-
icznych po dwákroć chwalebnie odpráwiał.

AB

1445.

R. P. 1445.

S. JAN Kánty S. Pismá Doktorem ogłoszony, tey świętey náuki przez wiele lat nauczał. czyniąc to razem czego uczył. Xięgi Wykładu ná Ewangeliją S. Máteuszá ná trzy Tomy podzielone z Dyssertácjami in *Magistrum Sententiarum*, oraz y Xięgę Kazan swoich nápiisał. Obowiązek dobrego y czułego Pásterzá Kościoła Fárnego Olkuskiego przez 8 Lat pilnie sprawował. Ná trzydzieści pięć Lat przed śmiercią swoją mięsa y winá nie używał Grob Páński w Jeruzalem raz á w Rzymie SS. Piotrá y Páwła Apostołów, pieczo zázwsze idąc; cztery rázy náwiedził.

R. P. 1464.

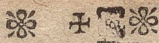
Dnia 16. Czerwca wodę z Rzeki Rudáwy wziętą, zlitowáwszy się nád płaczącą słuźebnicą w mleko znakiem Krzyżá S. przemienił, y wiele innych cudow rák zá zywotá, iako po śmierci mocą Boską czynił

R. P. 1473.

Dnia 24. Grudnia. w Wigilią Bożego Národzenia skończywszy 83. lat zycia swego, S. JAN Kánty zasnął w Bogu, wyśokimi cnotámi w Kościele Bożym, á wielkimi zasługámi y pracámi w Akademii słáwny.

R. P. 1600.

Klemens VIII. nayprzod w Krolestwie Polskim Nuncyusz, á potym Naywyższy Biskup Rzymski sławą świątobliwosci JANA Kántego wielą cudámi ztwierdzoną wzruszony, Obrazy Jego powłizechnemu

inu ufzánowaniu wiernych wystáwiac, y Mszã S. w
dzieñ śmierci Jego, o Troycy Przenayświętfzey
odpráwiac pozwolił.

R. P. 1603.

W Piątek przed Niedziela SS. Troycy odby był
ná ow czas w Polfcze Jubileusz wielki Zwłoki S.
JANA Kántego bárdzo wdzięczny zapach z siebie
wydájac, z Grobu podniesione, ná Ołtarzu wy-
stáwione są.

R. P. 1676.

Dnia 21. Márcá ufzánowanie wieczyste, nabo-
zeństwo v Cześć dłužey nád półtorá wieku od Lu-
du czyniona prawowiernego S. JANOWI Kántemu
Innocencyusz XI ápprobował.

R. P. 1680.

Dnia 17. Września. Tenże Oyciec S. Pacierze
Káptáńskie y Mszã S. w dzień śmierci S. JANA
Kántego, odpráwiac pozwolił.

R. P. 1681.

Tenże Papież ná żądanie Janá III. Krolá Pol-
skiego Święto S. JANA Kántego Dnia 19. Páździer-
nika álbo w Niedzielę czwartą tegoż Miesiãcá ob-
chodzić náznaczył.

R. P. 1737.

Ná instáncyã Augusta III. Krolá Polskiego y
Krolowy Máryi z Domu Austryackiego, tudzież
Biskupow tegoż Krolestwa S. JAN Kánty za pryn-
cypálnego Pátroná Korony Polskiej y, W. X. L.
przez.

AS

przez Klementa XII. ogłoszony, Pacierze Káptán-
skie z Modlitwą y Lekcyami własnemi z Oktawą,
Święte Obrzątkow Kościoła Rzymskiego Zgromá-
dzenie ustanowiło, co w izyſtko pomieniony Kle-
mens Papież mocą y powagą Apost: ztwierdził.

R. P. 1739.

Dnia 9 Września Benedykt XIV. Papież i Mszą S'
Wotywę o S. JANIE. Kántym co Czwartek przez cá-
ły Rok w Kościele Kollegiaty S. ANNY w Krá-
kowie (gdzie Ciało tego Świętego spoczywa)
pozwolił odpráwiać.

R. P. 1767.

Dnia 1 Stycznia Klemens XIII. Papież i szczęśli-
wie Kościołem S. rządzący pięć nayosobliwszych
Cudow przez S. JANA Kántego mocą Boską uczy-
nionych, y sądownie uznanych ztwierdził y appro-
bował. A potym dnia 2 Lutego w Święto Oczy-
szczenia N. M. Panny Dekret kánonizácii ná dniu
27. Stycznia tegoż Roku od swey świętobliwości
uczyniony, uroczyscie ogłaszać rozkazał. Ná o-
státek dnia 16. Lipcá tegoż samego Roku w Dzień
uroczyſty Szkáplerzá Mátki Boskiej S. JAN Kánty
w Rzymie przez wzwyż wspomnionego Oycá S.
Klementa XIII. iak naysolenniey kánonizowany
jest, y w Poczet Świętych policzony. Ná większą
Chwałę Boską Kościoła wojującego Ozdobę, Króle-
stwa Polskiego Obronę y w izyſtkich wiernych
Chryſtusowych ná osobliwszą pomoc.

*Obszerniejsze Zycie S. IANA KANTEGO
znayduie się w Książszce pod Tytułem Opisanie zycia
eudow Sc S KANTEGO z Nabozeństwem w Dru-
karni Seminarium Akademickiego.*

**Eadem Synops̄s Vitæ S. JOANNIS
CANTII Latino & Polonico
Idiomate.**

Nativitas in Oppido Kenty ex Latino angulum
sonante Annô 1390. Die 24. Junii.

Angulus est natale tuum Divine JOANNES,
Ut noscant omnes, quod̄ retiosa latent,
Kenty Miaśceczko Swiatu IANIE Cię wydaia.
Drogiś Klejnot, drogie się rzeczy ukrywają.

**Pacis & Charitatis Dei & Proximi perpetuus
Cultor.**

**Non factô, non voce, docet turbare Sodales,
Pacificus gaudet Filius esse Dei.**

*Niebrać sławy bliźniemu, nie toczyć z nim wojny.
Uczy KANTY, chce Boskim Synem być spokojny.*

**Familiaritas cum Viris Sanctis Annô 1400.
Cracoviæ viventibus.**

**CANTIUS en felix! SVETOSLAUS atq; MI-
CHAEL,**

**ISAIAS, SIMON STANESILAUS item.
KANTY, SWIĘTOSŁAW MICHAEL, SZYMON
z Nieba dani.**

IZAIASZ, STANISŁAW Bogu ukochani.

**In contemplanda Passione Christi & Doloribus
Virginis Matris. continuus.**

**Vulnera delibas Christi, simul ubera Matris
Vulnera vivificant, ubera lætificant.**

*Rany Chrystusa oraz Pierśi Matki Syna,
Mile cãtniesz, zkad̄ Ci jest rãdosc̄ iedyne*

Vestem pauperi datam à Virgine Matre recipit.

Commodat, an donat nudo sua pallia Divus?

Commodat, hæc illi Virgo MARIA refert
KANTY sukni nágie mu pożyczca, czy dáie.

Pożyczca, bo mu nazad MARYA oddaie.

Incendium Urbis Cracæ precibûs extinguit.

Ardet amore Dei Divus, sed non minùs Illum.

Urbe flagra te urget proximus Ucalegon.

Miłośćią pała Boga, niemniej mu dogrzewa,

Pożar Miastá który IAN wnet łzami zálewa.

Dæmon in specie hirundinis populum impediens
sub tempus sacrificii Missæ, terræ alliditur.

Cantu non strepitu celebratur hirundo canora.

Sed strepet ad lapidem, quæ cecinisse nequit.

Miłym głosem iaskółka chce bydź zaszczycona.

Skrzeczy brzydko, o kámiem mocno uderzona.

Sepulchrum Christi Jerosolymis, & Limina A-
postolica Romæ visitat.

Dicite Comprensor CANTI est magis an ne Viator?

Dum Romæ ac Solymæ mens, pia fixa Polo est.

Powiedz czy KANTY w Niebie? czy żyje ná ziemi?

Gdy do Boga myślami unosi się swemi.

In itinere à latronibus olim spoliatus & numquid
haberet præterea, interrogatus; cum negasset,

aureos aliquot suo infuros pallio recordatus, fu-
 gientibus hos etiam clamans obtulit latronibus,
 qui Viri Sancti candorem simul & largita-
 tem admirati, etiam ablatis ultro reddi-
 dère.

Prædo Viatorem raptò spoliaverat aurò,
 Prædonem ablato (mira) Viator eò.

Zboycy IANA, IAN Zboycow ogotaca z złota.
 W tych takomstwo panuje, á w tym wielha cnota.

Appetitum ad carnem carne assâ calida detor-
 quendo & urendo edomat & vincit.

Assâ Carne Tuæ carnis certamina frangis,
 Sacratissima Tu, non modò sacra fames.

Ciatem z ciãta wygranz odnosi sz gdy ciãto.
 Parzysz gł. dem go tuczãc gdy mięso ieść ehciãto.

Ad preces lachrymantis ancillæ aquam in lac con-
 vertit.

Fracta reviviscunt in lac convertitur unda.
 Et creat & recreat, qui miseretur homo.

Wode w mleko przemienia, dzban stlukty naprawia,
 Litość Niewieście świadczy od smurku wybawia.

In pervigilio Nativitatis D. N. J. C. moritur S.
 CANTIUS Annò 1473, Die 24. Xbris.

Mortuus est mundo vitâ nascente JOANNES.
 Ut vivat per Te mortua tanta Cohors,

Umárt IAN światu gdy się życie narodziło,
 CHRISTUS, áby przez Niego wiele zmártych żyło.

HYMN STARODAWNY.

O Tym Świętym Patriarsze.

Witay filarze Domu IAGIELLONA.
KANTY Kolumno, bądź nam ku Zbawieniu,
Podporą stałą w CHRYSTUSA cierpieniu.
Witay Chwalebny Krakowskiej DOKTORZE.
Akademii, Niebieskich Cnot wzorze,
Ziednay nam mądrość y BOGA poznanie,
Day doskonałsze w Nim się zakochanie,
Witay Cudowny Lekarzu ludzkiego
Szwanku, niezczęścia, y Dawco pierwszego
Zdrowia, uproś nam życie nieśmiertelne.
Precz oddaliwszy maligny piekielne,
Witay Obrońco Miasta Stołecznego,
Tyś go wybawił z upału ciężkiego,
Prowadź ná miejsce Światła y ochłody,
Twoich Klientow broń wszelkiej przygody.
Witay przykładzie ostrego żywota,
W Tobie iasniała umartwienia Cnota.
Ziednay nam grzesznym świętą wstrzemięźliwość
W zączętych sprawach miarkuy popędliwość.
Witay Zwycięzco Woyska piekielnego,
Przed Tobą pierzcha Smok z ciała ludzkiego,
Przybądź z posiłkiem Duchowney obrony,
Niech nic przeciwne nam nie szkodzą strony,
Witay pociecho sług Twoich znędzonych,
Wroźnych upadkach przez Cię podźwignionych.
Uproś nam w łasce dotrwanie stateczne,
Serc, myśli, z BOGIEM ziednoczenie wieczne.

BIBLIOTE: UNIV.

JAGIELLONICAN

Biblioteka Jagiellońska

stdr0026052

